16de Jaargang | Curaçao den 3den Juni 1899. | No. 805

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2, — met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2, — pa tres luna pagar pa dilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10,— pa anja
Un number só fl. 0,20.

Curaçao, 2 Juni.

De crisis in de Anglicaansche kerk.

Herhaaldelijk heeft men in den laatsten tijd kunnen lezen van conflicten in de Anglicaansche Kerk naar aanleiding van zoogenaamde Roomsche praktijken, die daar door vele predikanten ingevoerd worden en die den rechtzinnigen, orthodoxen Anglicanen een gruwel zijn.

Zooals men weet, openbaart zich reeds sedert lang in de Anglicaansche Kerk een beweging om terug te keeren tot de gebruiken en leerstellingen der aloude Christelijke Kerk, die tijdens de geweldige Hervorming onder den beruchten koning Hendrik VIII eenvoudig naar willekeur werden afgeschaft of gewijzigd.

Studie, onderzoek en nadenken overtuigen allengs de besten en geleerdsten onder de Anglicaansche geestelijken van de onhoudbaarheid eener kerkleer, die enkel op de willekeur van een wulpschen despoot en van zijn opvolgers gebouwd is. Zij begrijpen dat zij het Christendom niet aan Hendrik VIII of koningin Elisabeth te danken hebben, maar aan Christus, die tot Zijn Apostelen gezegd heeft : "Gaat en onderwijst alle volkeren." De opvolgers dier Apostelen, de bisschoppen der oude Christelijke Kerk hebben de Angelsaksische natie het geloof gebracht. De Paus van Rome, Gregorius de Groote, zond Augustinus naar Brittannië om er dezelfde leer te prediken, als door de Apostelen verkondigd werd en thans nog ongeschonden in de Katholieke Kerk voortleeft.

Bovenbedoelde verlichte predikanten blijven niet staan bij Hendrik VIII en Elisabeth ; zij klimmen hooger op om het onvervalschte Christendom terug te vinden en moeten dus van zelf aanlanden in de Kerk, die alleen de apostolische overlevering zuiver heeft bewaard.

Vandaar dat zoovelen van de zoogenaamde ritualisten — aldus genoemd omdat zij in hun kerken de vormen van den ouden katholieken eeredienst of ritus weer invoeren— eindigden met de Anglicaansche Kerk vaarwel te zeggen en tot de Moederkerk van Rome terug te keeren. Zoo deden een Newman, een Wiseman, een Manning en zoovele anderen, die van al de waardigheden en stoffelijke voordeelen, die de schatrijke Anglicaansche Kerk hun aanbood afstand deden omdat de waarheid hun hooger ging dan eigenbelang.

Tegenover die ritualistische beweging staat echter in de Anglicaansche Kerk de onverdraagzame partij der *No popery*-schreeuwers, die van geen toenadering tot Rome hooren willen en heftig tegen de „Roomsche praktijken" te keer gaan onder voorgeven dat die de „Kerk van Engeland" zullen ten val brengen.

Die kortzichtigen zien in hun verblinding natuurlijk niet in dat een nationale kerk, een staatskerk eigenlijk een onding is, en dat Christus zijn éene Kerk gesticht heeft voor alle natiën en volken en talen.

Die luidruchtige handhavers der "Kerk van Engeland" bewogen onder anderen weer hemel en aarde, omdat de prins van Wales en zijn gemalin de stoutheid hadden de opening van een katholieken weldadigheidsbazaar met hun tegenwoordigheid te vereeren.

Naar aanleiding van dit geruchtmakend geval schreef toen de Londensche correspondent der *N. R. Ct.* een belangwekkende correspondentie, waaraan wij het volgende ontleenen:

Naar mijn inzien is de aangelegenheid vooral belangrijk als verschijnsel in de crisis, welke de Anglicaansche Kerk onbetwistbaar is ingetreden. Vruchteloos trachten bisschoppen en herders haar nog te bezweren. De bisschoppen zijn hopeloos verdeeld; deze willen de ritualisten bestrijden of uitwerpen; gene houden de ritualisten juist de hand boven het hoofd, omdat zij in hen zien de hervormers, wier streven heilzaam en noodig is, want daarin alleen ligt, volgens die bisschoppen, het heil der Anglicaansche Kerk in de toekomst.

Zoo de bisschoppen, zoo de predikanten. Onder deze zijn er, gelijk men weet, High Church-en Low Church-mannen, ritualisten en „modernen", met de meest uiteenloopende kerksche inzichten maar toch allen Anglicanen, althans verbeeldend het nog te zijn. De ritualisten, sedert de Oxford-beweging en de Tract of the Times, erkend als de gevaarlijkste vijanden der gevestigde kerk, omdat hun theorieën, gelijk de ondervinding geleerd heeft, lijnrecht voeren tot losscheuring van die Kerk en aansluiting bij de Roomsche, — de ritualisten zijn natuurlijk niet consequent, zoolang zij binnen de palen der Anglicaansche Kerk blijven, maar dat is, volgens hen, een kleinigheid. Gesteund door sommige bisschoppen, gaan hun herders voort, met allerlei "Paepsche Stoutichheden", of de goê gemeente ze beaamt of niet. Maar nu beginnen de volgelingen van die predikanten meer en meer de stelling te verdedigen, dat de predikanten precies doen kunnen wat hun belieft, met of zonder de goedkeuring van hun bisschoppen. Dergelijke redeneeringen hoorde men op de bijeenkomst der English Church Union. 't Is, zeide men daar, onverschillig, of een bisschop het goed dan wel slecht vindt, dat een priester een lamp laat branden voor het beeld der Heilige Maagd, of wierook gebruikt, dat is een kwestie, uitsluitend voor den priester en zijn kudde.

Volkomen juist geredeneerd bij een onafhankelijke sektekerk, doch gaat die redeneering wel op bij de gevestigde Kerk en hare bedienaren? De ritualisten herinneren aan de vleermuis in de fabel. Zij beweren vogels te wezen, wanneer zij hoog willen vliegen; jagen zij terre-á-terre de voordeelen na, die er voortvloeien uit hun blijven in een staatskerk, welnu, dan verklaren zij church-mice te zijn, en anders niet.

Wat de correspondent hier zegt omtrent de inconsequentie der ritualisten is volkomen juist. Als zij waarlijk consequent willen zijn, moeten zij zich niet bepalen tot wederinvoering van het een of ander katholiek gebruik naar eigen goeddunken, maar het heele samenstel der katholieke geloofsleer aanvaarden, het voorbeeld der bovengenoemde groote bekeerlingen volgen.

Intusschen moet erkend worden dat het voor velen dier predikanten, die echtgenooten en huisvaders zijn, geen kleinigheid is, hun meestal goed bezoldigde betrekkingen prijs te geven, en het vooruitzicht met hun gezin de armoede te gemoet te gaan hen allicht moet afschrikken, met de rijke „Kerk van Engeland" te breken.

Wat betreft de bewering der ritualistische predikanten, dat zij onafhankelijk van hun bisschop kunnen handelen, die bewering zal natuurlijk het uitvloeisel zijn van hun overtuiging dat de bisschoppen der Anglicaansche Kerk, als eenvoudig aangesteld door de Koningin, onmogelijk eenig apostolisch gezag kunnen hebben.

Maar als zij niets met hen meer te maken willen hebben, dan — wij geven er den schrijver der *N. R. Ct.* groot gelijk in — moeten zij ook uit de kerk treden: zoolang zij daarin blijven en daaruit hun bezoldiging trekken, kan natuurlijk van hen gevergd worden dat zij de hiërarchie in die kerk eerbiedigen.

Heel merkwaardig is ook het slot der correspondentie, dat wij hier laten volgen:

De lastigste en meest vernederende rol in deze crisis speelt de regeering, d. w. z. de staat. Zij ziet het eerwaardige en grootsche gebouw der Anglicaansche Staatskerk gaandeweg in puin vallen, en tracht het nu overeind te houden, zoolang het gaat, door allerlei lapwerk. De staatsarchitecten hebben gefaald in hun pogingen om regen en wind te houden uit het gebouw, welks dak al lang bouwvallig is geworden. Toch

---

FEUILLETON.

HONOR I COMBATE.

—o— (3)

—Lo bo a tendé caba muchoe cos di mi bisinja of mehor di sobrino di mi esposo, i também lo bo a tendé hopi cos koe no ta berdad. Ma ta lástima, koe ta keda hopi ainda di desaproba i koe nan ta papia hizando scouder. Cieloe santoe! hustamente hendenan simpel asina tin bista skerpi riba cos koe ta toca nos. Ta pa nan un ley koe toer cos mester pasa hendenan di posecion. Ki ocupar koe un coenukero por ta, toer cos é ta observa. Muchoe palabra un hende di Westphalia no ta usa, ma su bista ta skerpi, su huicio ta clar, asina anto........ Dispensa, no interrumpi mi, é dici, ora su esposo a drenta den es cuarto coe un observacion. Cohé bo pipa i bai sinta den bo stoel. Bon, ma bo a stroba mi caba....Pues senjor Von Steinfels, bo també nan a conta algóe maloe di Hartenecknan.

El a stop un momentoe pa conta steeknan koe el a brei. Sin poné atencion na Hans Otto su observacion koe aki of aja é por a tendé algun palabra sin fundamento, el a sigi ta papia. E tabata papia coe masjar gustoe di tempoe bieuw.

—Nos afinidad koe Hartenecknan ta basta leuw. Gran-papa di donjo actual di Hartenstein i gran-mama di mi esposo tabata jioe di dos roeman. Na es tera aki, manera bo sabi nos tin coestumber di conocé familia di grado masjar aleuw. També circunstancia, koe Glockner i Harteneck ta biba asina cerca otro, a haci nos relacion mas intima. Asina bon amigoe koe e difuntoe bieuw di Hartenstein i mi bon suegro difunto tabata coe otro, nan jioe no tabata berdad.

—Nos no por a wanta otro, un boz tabata sona den stoel. Es senjor di cas tabata manda asina tantoe huma, koe pa algun minuut hende no por a mira su cabez. Arnold semper tabata loco, el a conclui.

—I bo Frans tabata semper un hoben activo i huicioso, na esai Steinfels no ta duda ni un momentoe, asina es muger di cas tabata corta es sigiente interrupcionnan. Arnold su tata tabatin gustoe solamente pa biaha i wowo pa su boekinan. Ta di admira koe el a keda asina stranjo na bida real? Nunca el a corda sikiera koe é mester percura pa koe e posecion ai koe tin tantoe debe, mester bira liber. Tabata basta pé, koe es terreno i es mondi ta doena basta koe é por cumpli coe su necesidad i é tabata regla su gastoenan solamente segun su entrada.

Esai a troca dia el a hiba su hoben esposa na *Hartenstein*, es dama di honor di dukesa di Arnstein. Leuw di mi, di kier papia algoe maloe di muger di Harteneck, pasobra é ta asina bon.... ma entre tantoe el a biba na un corte chikitoe i é ta keré koe é no por pasa sin un diversion di invierno. Es promer anja di nan matrimonio, e hoben tan económico pa é mes no por a larga di cumpli coe deseo di su esposa. Ma tabata un locura di su parti di sigi hacié. Apena é por a nenga un deseo di su kerida esposa. Té ora koe cos a jega na un haltura koe é no por a doena su curpa cuenta, el a bini na su huicio. Awor den apuro i desesperar é tabata repiti esfuerzonan pa reponé herencia di su tata den su estado anterior.... Tendé aki, Frans, el a dirigié di repiente na su esposo, koe a lâmanta para i koe tabata scuché coe un cara di bofon, tendé aki, mi no ta haja nada agradabel pa bo ta larga mi sol ta conta. Despues bo ta bin tira na mi cara atrobé, koe mi a papia hopi cos di loco. Awor ta bo mester papia.

— Té awor bo a conta crónica di casa Harteneck excelentemente, ma awor bo a jega na un punto, koe forza di bo imaginacion lo inspira bo cos stranjo....

— Frans, papia coe poco mas huicio. Kiko Steinfels lo corda di mi?

- E ta honra bo muchoe, pa é no larga di haja toer loké bo papia excelente, el a respondé chanzando ; ma mes ora su cara a bira serio. El a toema hiloe di su combersacion atrobé.

— Mi muger tin razon : es pober Harteneck a poerba toer loké ta posibel coe asina un apuro, koe é no tabata spera resultado, promer koe é coeminza otro. El a poné un panaderia, el a coeminza coe trahamentoe di licor, despues el a coeminza coe crianza di carner-merinos, koe tabata mui costoso.... Familia i amigoe tabata asistié coe consego i accion, ma toer tabata saloe den awa. Kên sabi kiko lo a socedé, si bon Dios no a jama es homber bieuw cerca djé ! Es posecion a bini anto bao di gobierno di tutor. E tabatin hopi debe, ma toch nan a logra, duranti menos edad di Arnold, di paga basta.

Dia Arnold a toema gobierno na su mân, é tabatin toer motiboe di ta agradecido na su tutor. Mi no sabi koe el a gradicié, pasobra semper é tabata un hende masjar particular. E no tin gustoe den ocupacion serio manera su tata,

gaan zij onverdroten voort in hun ploeteren.

De laatste oplapperij dier bouwkundigen is de Benefices Bill, een regeeringsontwerp, dat paal en perk moet stellen aan de misbruiken der kerkelijke benoemingen bij de Anglicanen, in welke benoemingen en, naar men weet, sedert jaar en dag, een geregelden handel gedreven wordt, door of met medewerking der benoemers, meerendeels leeken, die het patronaat uitoefenen, en der benoemden. Het kan wel wezen, gelijk de heer Balfour zeide, dat de bisschoppen niet medeschuldig zijn aan het geschacher in livings, doch de bisschoppen benoemen slechts een klein gedeelte der predikanten op plaatsen, waaraan emolumenten (benefices) verbonden zijn; zoolang leeken het recht blijven behouden om allerlei leeraren te benoemen, en de laatsten mogen voortgaan plaatsvervangers aan te stellen voor een deel der emolumenten en het andere, grootere deel in eigen zak te steken, zoolang is het vergeefs trachten, kleinere misbruiken door lapwerk, gelijk in dit regeeringsontwerp voorgesteld is, tegen te gaan.

Niets stelt het hopelooze der taak eener regeering, die zich rechtstreeks wil blijven mengen in de bestuurzaken eener kerk, beter in het licht dan deze Benefices Bill. De ritualisten zijn hard bezig om van de Anglicaansche Staatskerk het dak af te lichten. No Popery zal een handje meehelpen, en zoo gaat dan die Staatskerk haar noodlot met rassche schreden tegemoet.

Het is de oude geschiedenis van alle staatskerken. Al het geld van den rijksten staat kan ze niet op de been houden omdat ze niet gegrond zijn op de rots van Petrus, waarop Christus verklaard heeft Zijn Kerk te zullen bouwen, die geen staatshulp noodig heeft om in stand te blijven, daar Hij zelf met haar blijft tot de voleinding der eeuwen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements - beschikking, dd. 30 Mei jl. No. 320 is aan den Heer A. VAN DER HOEVEN, predikant bij de vereenigde Protestantsche gemeente alhier, een maand binnenlandsch verlof verleend.

***

Bij Gouvernements - beschikking, dd. 30 Mei jl. No. 321 is aan den Heer F. A. E. VAN DE PAVERT, R. C. geestelijke van den 2n rang, tot herstel van gezondheid éen jaar verlof naar Nederland verleend.

Havennieuws.

Naar men ons mededeelt, kwam de vorige week het stoomschip *Philadelphia* van de *Red D Line* hier een dag te laat aan, wijl onder de reis een der ovens defect was geworden. Met veel moeite slaagde men erin gedurende de reis het gebrek te herstellen. Bij de terugkomst der *Philadelphia* te New-York zal in het defect geheel worden voorzien en naar men wil, het getal vuurovens met twee worden vermeerderd.

***

Maandagmorgen kwam hier het bericht aan, dat de *Prins Maurits*, een der oudste stoomschepen van den *K. W. I. M.*, in de nabijheid van Guanta op een rots gestooten had en schipbreuk had geleden.

Een telegraphisch bericht, Dinsdag openbaar gemaakt door de Heeren HELLMUND & C°, Agenten van den *K. W. I. M.* alhier, bevestigde die tijding, doch gaf gelukkig ook zekerheid, dat ofschoon de boot verloren was, de passagiers en bemanning gered waren. Een particulier telegram, afgezonden door een der passagiers van de *Prins Maurits*, den Zeer Eerwaarden Heer J. MEIJKNECHT, Pastoor van Barber, die van verlof terugkeert, meldde eveneens, dat alle passagiers gered waren, en deed met voldoende zekerheid veronderstellen, dat alle bagage en goederen verloren waren.

Woensdag kwam bij de Agenten van den *K. W. I. M.* wederom een nieuw bericht in, meldende dat de Heer DUIF, kapitein van de *Prins Maurits*, naar Trinidad geseind had om hulp en vandaar het stoomschip *Manzanares* naar de plaats des onheils vertrokken was.

Eindelijk werden zekere berichten aangebracht door de *Guillermina*, komende van Guanta, die hier Donderdagmorgen binnenviel. Deze berichten bevestigden wat reeds gemeld was en voegden daaraan toe, dat de *Prins Maurits* Zondagmorgen ten half twaalf met den voorsteven op de rots, genaamd *Caracas del Este*, stiet en een kwartier daarna reeds bijna gezonken was. Behalve de passagiers en bemanning was de mail gered alsmede eenige kisten met geld, die van Cumaná naar de Bank van Caracas gezonden waren.

Heden bracht de *Manzanares* hier de passagiers en de bemanning aan van de verongelukte *Prins Maurits*.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Otto Bergerlein. Alic Benitez, Sana Curiel, J. Da Costa Gomez. Enriette Hoeverts, Momo van der Hans, Nicolas Jacubos, Josefina Koninsberg, Delfina Meldo, Teresa Maduro, Johanes Nicolas, Leonora Roks,

Aangeteekende stukken :

Ph. de Jongh, Olivazzo Maggiorino (2).

Niet voor verzending vatbaar: een ongefrankeerd drukwerk, geadresseerd aan : I. B. Henriquez, Coro.

Justitie.

Ofschoon de eisch acht jaren gevangenisstraf was, werd de moordenaar van Bonaire deze week veroordeeld tot twaalf jaren dwangarbeid.

Een onpartijdig woord.

In den onverkwikkelijken strijd, welken wij in de laatste weken gedwongen werden te voeren met een onzer plaatselijke bladen, deed het ons goed *El Imparcial* in haar nummer van 30 Mei te hooren verklaren, dat zij volkomen instemt met het hoofdartikel *Tolerancia Civilización*, dat zij haren lezers aanbood en dat overgenomen was uit *La Crónica* van Bogotá, die op haar beurt geïnspireerd was door het republikeinsche blad *Le Temps*.

Na lezing van bedoeld hoofdartikel mogen wij zeggen van *El Imparcial*, onpartijdig en onverschrokken als altijd in het openbaren harer meening, dat zij aan onze zijde staat, waar wij verklaren, dat het niet aangaat voor een gruwel van een enkel individu — wij verklaarden dit vroeger reeds bij de misdaad van Rijssel — een geheele gemeenschap aansprakelijk te stellen.

En wat het aangehaalde uit *El Universo Israelita* betreft, wij stellen als Katholiek orgaan er prijs op *El Imparcial* te verklaren, dat ieder Katholiek priester in gelijke omstandigheden hetzelfde zal doen als de Eerwaarde Heer Doherty.

Ten slotte zij de lezing van *Tolerancia Civilización* ten zeerste iedereen aanbevolen en wij zijn *El Imparcial* dankbaar voor dat artikel.

Een "vertrouwbare" courant.

Met diep leedwezen lazen wij in de *Curaçaosche Courant* van gisteren haar bericht AANSTEKELIJK, waar zij zonder eenige reden hare geëerde lezers in kennis stelde met eene *chronique scandaleuse* en bij éen feit zich de onwaardige kantteekening veroorloofde: „Wat zal de *Amigoe* hier over victorie kraaien."

Zulk een oneerlijke en onteerende veronderstelling hadden wij van de *C. C.* nooit verwacht en meenen wij ook nooit verdiend te hebben. Nooit hebben wij ons over schanddaden en onzedelijkheid van wien ook verheugd, wel met diepe verachting elke onzedelijke handeling immer ten strengste veroordeeld, gelijk wij zonder aanzien van persoon zoo noodig ze zullen blijven veroordeelen en verachten.

Op dezen voet wordt alle polemiek met de *C. C.* onmogelijk.

Curaçaosche Muntwezen.

De Minister van Koloniën heeft aan de Tweede Kamer een Nota gezonden naar aanleiding van het verslag omtrent het wetsontwerp tot nadere regeling van het Curaçaosche muntwezen.

Daarin wordt onder meer gezegd dat de kosten van aanmaak van zilveren pasmunt door het lagere zilvergehalte dezer munt grootendeels worden vergoed. De inwisseling zal niet veel kosten.

De Minister kan zich er mede vereenigen in art. 2 op te nemen het voorschrift: schuldbekentenissen, in art. 1 bedoeld, waarbij het Gouvernement eene der partijen is, worden geacht te zijn aangegaan in den gulden Nederlandsch courant, tenzij het geldt gevolgen van eene reeds bestaande in Curaçaosche courant te kwijten verbintenis.

De bezwaren tegen het toelaten van vreemde gouden munten als wettige betaalmiddelen schijnen den Minister niet alleen ongegrond, hij zou zelfs het nalaten van dezen maatregel bedenkelijk achten, in aanmerking genomen de ligging der kolonie en de aard van haren handel.

Voor de aanmunting van de nieuwe pasmunt zal in de eerste plaats gebruik gemaakt worden van de op Curaçao ontvangen en herwaarts gezonden Spaansche pilaardaalders, die thans bij het Muntcollege te Utrecht in bewaring zijn. De gouverneur van Curaçao is van oordeel dat voorhands een bedrag van f 120.000 aan 25- en van f 30.000 aan 10centstukken voldoende zijn; tegelijkertijd zou dan f 100,000 aan Hollandsch geld derwaarts moeten worden gezonden, nl. f 50,000 aan 2½ guldenstukken: f 25,000 aan guldens en f 25,000 aan halve guldens.

Boekaankondiging.

Deze week ontvingen wij het April-nummer van het *Boletin Salesiano*. Het bevat een afbeelding van den bewonderenswaardigen Overste der Salesianen, den Hoogeerwaarden Pater MIGUEL RUA. Interessant is dit nummer, omdat daarin een beschrijving gegeven wordt van de visitatie-reis, die DON RUA in Spanje en Portugal gemaakt heeft en welke een ware triumftocht voor den hoogvereerden Overste en zijne bloeiende Congregatie geweest is.

ningun ciencia tabata molestié ma.... hm.... es bida di su mama si é tabatin. El a larga un homber, koe a gana consideracion cerca djé goberna Hartenstein. E mes a bira militar. Dia koe el a bolbé Hartenstein é tabatin grado di majoor. Na principio mi no tabatin relacion coe né, ma mi a tendé basta di djé i mi tabatin na bista mal trato di es posecion koe un tempoe tabata asina boenita.

Tabata lástima di mira com toer cos tabata bai atras manera cangreo ; nan a seca e tera, kap mondi, basta saca placa numa. E senjora bon i suave di Arnold a moeri basta dia caba, dia koe el a bini aki trobé coe Erna i Herman koe toer dos tabata mucha ainda. Mi esposa i mi tabata masjar contentoe, koe Hartenstein ta haja hende aden, i mi bon Marie a ocupa berdaderamente puesto di mama pa es chikitoenan.

— Nada mas koe obligacion di un bon cristian, senjora Von Glockner tabata observé coe dulzura.

— Varios bez tabata un trabao dificil pa bo, mi prenda. Majoor Arnold a bini for di egército coe coestumber extraordinario, gustoe pa cabai i ambicioso. Bao di forma boenita é tabata scondé muchoe bez i coe trabao su caracter rabioso ; pa mi tabata mas gustoso koe é ta borota koe é.... Ma nó, den relacion coe tata i jioe, bieuw Glockner no tin coestumber di papia. Koe lo bo mira muchoe cos coe bo mes wowo i tendé mas tantoe ainda, lo mi no por kita.

— Desgraciadamente toer hende sabi esai, é dici poco-poco. Si mi bisa també, koe mi sobrino a cai den mal manoe, koe é ta gasta mas koe é tin i koe é ta hiba toer cos na Hartenstein atras, anto bo sabi basta, mi bon senjor. 'Es Erna ta un moza spiertoe i su wowonan ta abrí, esai mi ta sigura bo. I sin embargo kiko esainan ta judé.

— Ma com ta coe e jioe ? es hoben koe a sigi palabranan di su huesped coe atencion, a puntra.

— Herman.... Glockner a respondé poco-poco. E ta en berdad Erna su ídolo ma mi no ta confié pa asina bon. Di toer manera lo tabata mehor pé, si é tabatin bon cabez di su roeman muger koe ta dos anja mas bieuw koe né i koe é tabatin su boluntad firme i fuerte. Na ora koe ta combini, un homber mester moenstra su energia i no hui toer ora un cuestion.... Ma bo ta mira awor Marie,, té na oenda ta bai, si nos toer dos ta papia huntoe. Ta mitar di diez-un ora i mainta tempran pa siet'or mi mester bai stadhuis. Bon 'nochi, Hans Otto, droemi bon. Es majordomo tin toer mi ordennan pa majan mainta. Pa banda di den dia mi ta bolbé.

***

Si e promer encuentro coe senjorita Von Harteneck a moenstra un cierto briljo den wowo di Steinfels, é mes a disminui es impresion ai su sigiente dia caba.

Na su keirementoe den mondinan i koe el a jega també na un lugar koe é tabata para mira trahadornan, un boz imperativo di un muger a haci é hiza cara coe admiracion. E no a poné atencion koe un wagen tabata bini coe velocidad. El a reconocé senjorita Von Harteneck.

Pa manera koe es moza a pasa na un hoeki skerpi coe es cabainan, ta parcé koe el a cruza es coenucoe ; é no a modera careda di su poneynan sikiera, ora el a mira koe meimei di es camina smal tabatin dos trahador. Gritando: Hala un banda! é tabata mira es trahadornan. El a respondé coe un sagudimento di cabez orguljoso, na un saludo humilde koe es capataz, un homber di edad caba, a dirigié. I el a pasa bai.

Coe admiracion Hans Otto tabata corda, koe sin duda senjorita Von Harteneck tabata imita su tata i na toer caso é tabatin un conviccion exagerar di su estado.

E ta sigi.

en kersenschillen, waarmede deze levertraan vermengd is. Vóór den maaltijd gebruikt, helpt het preparaat van Wampole de spijsvertering, zet bloed aan, overwint zwakte en uitputting, herstelt de krachten en voorkomt en geneest de koorts, rheumatisme, buikziekte, algemeene verzwakking, longaandoeningen en alle ongesteldheden, die voortkomen uit bloedbederf. *Het is een geneesmiddel, dat het einde dezer schitterende eeuw waardig is*, een zaak, die alles overtreft. Het is zoet als honig. Eén flesch overtuigt reeds en men kan er niet mede bedrogen worden. Het is te verkrijgen bij alle apothekers. [4]

EMULSION DE SCOTT.

Barquisimeto, Abril 9 de 1894.

Srs. Scott y Bowne, Nueva York,

Muy señores míos: Durante mi práctica médica he usado bastante la "Emulsión de Scott" estando muy satisfecho de sus buenos resultados.

El conocimiento de la fórmula me hace estimar mucho dicha preparación.

DR. J. ALBERTO OLIVARES.

La Semana Cristiana Ilustrada.

Hemos tenido el gusto de recibir el número correspondiente al último jueves de esta hermosa publicación que nos permitimos recomendar á nuestros lectores como un excelente medio de adquirir á precio sumamente módico un magnífico año cristiano ilustrado con más de 400 bonitos grabados.

Precio por un año 8 fr. 50. Dirigirse á los señores Popelin Hnos., 3, rue Seguier.—Paris.

NEDERLAND.

De Vredesconferentie.

De naam Vredesconferentie is thans officieel gegeven aan de bijeenkomst van vertegenwoordigers der Mogendheden, zoodat de benaming „Ontwapenings-conferentie" vervallen is.

De taal van het congres zal zijn 't Fransch. De heer C. A. Hofman, hoofd eener school, is aangezocht bij de vertalingen zijn diensten te bewijzen.

Van het plan om tijdelijk eene telegrafische verbinding tusschen het *Huis ten Bosch* en het telegraafkantoor tot stand te brengen, is om verschillende redenen afgezien. De gemeenschap tusschen het Paleis en de Stad zal nu onderhouden worden door millitaire wielrijders van het regiment Grenadiers en Jagers, op aanvrage van het Ministerie van Oorlog beschikbaar gesteld.

Naar de *Politische Correspondenz* uit Rome verneemt, wordt in de kringen van het Vaticaan elke bewering, dat de Internuntius te 's-Gravenhage mgr. Tarnassi bij het bijeenkomen van de Conferentie Den Haag verlaten zou, geheel ongegrond verklaard. Zulk een maatregel zou in tegenspraak zijn met het besluit van den Paus, om de vredesidee op elke wijze te ondersteunen. Ook moet niet het voornemen bestaan tot eenige demonstratie wegens het niet-uitnoodigen.

* *
*

Op B. en W. valt ook al geen staat te maken. In een raadzitting deelde de burgemeester als hun opinie mede, dat zij geenerlei voorstellen moesten doen in zake ontvangst der vredesgedelegeerden—welke opinie haar officieuse toelichting vond in het bericht, dat de conferentie eigenlijk te Wassenaar vergadert en zij er dus niets mede te maken hebben. Maar ziet: de „Raadsbrief" voor een andere zitting vermeldde een voorstel tot het verleenen van een crediet voor die ontvangst, zoodat het officieuse bericht een canard is gebleken.

Nu, Den Haag is de Conferentie wel wat gastvrijheid schuldig!

Congressen zijn in ieder geval voordeelige dingen voor een groote klas ingezetenen. Vraag het maar eens aan de hotelhouders en hun leveranciers, die allen wat in hun nopjes zijn met dit buitenkansje in den stillen tijd.

Leve de Czaar!

Losgelaten.

In het *Handelsblad* werd prof. Bolland weleer uitbundig geprezen.

De begaafde schrijver der Van Dag tot Dagartikelen wijdde hem een afzonderlijk opstel, hem roemende als een ster van buitengewonen glans.

Thans echter, nu de heer Bolland al meer en meer verraadt, dat hij voor en boven alles om niet te zeggen uitsluitend, verwoed anticlericaal is, ziet ook het *Handelsblad* zich genoopt de oude bewondering prijs te geven.

Bewijs hiervoor vinden wij in de kantteekening, welke het blad maakt bij de aankondiging van het werk: „Oude gegevens uit het verre Verleden der Kerk."

Na de voorrede, met den plompen aanval op dr. Schaepman, geciteerd te hebben, schrijft dit liberaal orgaan.

Wij gelooven niet, dat dit de juiste manier is om de waarheid ingang te doen vinden en om hen die het goede willen, te overtuigen. Het moet altijd een zeer plechtig gevoel wekken, als men pogen wil het geloof van andersdenkenden te vernietigen. Het geschiede daarom nooit met verbittering en met vreugde in het wonden, wanneer een wijsgeer het zijn plicht acht dit te doen. De wijsgeer is in dit boek, dunkt ons, te onwijsgeerig fel en scherp. Wanneer wij het boek geheel uitgelezen hebben — en lectuur is het nu juist niet — komen wij er op terug. Doch stichting vonden we niet in wat wij er tot nu van lazen. En toch kan ook wat uitsluitend tot vermeerdering van kennis dient daartoe medewerken. Maar dan moet de toon anders zijn, dunkt ons.

Wat den toon betreft, is deze critiek zeer gematigd. Maar dat men hier met een besliste afkeuring te doen heeft, laat zich toch voelen en tasten.

Vooral wanneer men denkt aan de geestdriftige taal, waarin nog niet lang geleden, Bolland's „wetenschap" werd verheerlijkt.

Merkwaardig Woord.

In een Van Dag tot Dag artikel maakt de heer Boissevain de volgende behartigenswaardige opmerkingen:

De mensch kan van politiek, van wetenschap, van staathuishoudkunde alleen niet leven.

Waarom zou niet elk groot dagblad het zich tot taak stellen om in een deel van zijn kolommen op het gemoed der lezers een beroep te doen. Redacteuren van dagbladen *ont charge d'âmes*, Schier weergaloos is hun verantwoordelijkheid. Naar de kerken poogt men de hoorders te lokken (?) maar naar hun dagblad steken dagelijks duizenden verlangend de handen uit. Welk een gelegenheid om harten te roeren en gewetens te wekken — zonder te preeken!....welk een kans om moed te geven en verlangen naar onzelfzuchtig werk!

Naar mij voorkomt wordt nog niet half genoeg gebruik gemaakt van die wondere beweegkracht: het dagblad, van dien huisvriend, die zich de eer poogt waardig te maken, in het gezin te worden toegelaten, te mogen spreken in deze kolom met den vader, in gene met de moeder, met de meisjes en de jongens.

Het *Centrum* voegt hieraan toe:

De groote invloed der pers wordt hier met veel juistheid geschetst.

En daaruit blijkt alweer, dat een dagblad niet neutraal kan zijn, maar dat het ook vraagstukken moet behandelen, welke in 't nauwste verband staan met godsdienst en zedelijkheidsbegrippen.

Redacteuren van dagbladen *ont charge d'âmes*, zegt de schrijver der Van Dag tot Dag artikelen. Zij kunnen veel doen of..laten voor het heil der zielen. Zij kunnen ook veel doen, wat daarmede in strijd komt!

Reeds meermalen werd onzerzijds hetzelfde betoogd.

Maar zoovelen willen in een courant niets anders zien, dan een verzameling van allerlei nieuwtjes en berichten, ter bevrediging eener vulgaire nieuwsgierigheid.

Dat zij nog een hooger doel hebben kan, ja hebben *moet*, zal thans wellicht eerder worden geloofd, nu zelfs de hoofdredacteur van een liberaal dagblad op de groote verantwoordelijkheid der pers wijst.

In den geestelijken strijd onzer dagen behoort het dagblad tot de voornaamste wapenen.

Dit wordt nog te dikwerf vergeten, niet slechts door de redacteuren, maar ook....door de lezers!

BUITENLAND.

Rome.—De heiligverklaring van den gelukzaligen de Lasalle is uitgesproken door den Paus, in tegenwoordigheid der kardinalen Mazella en Parocchi. De algemeene overste der Broeders van het Christelijk onderwijs richtte tot den Paus de dankbetuiging zijner congregatie.

De H. Vader antwoordde met den lof te spreken van den gelukzaligen de Lasalle.

Uit Rome wordt aan den *Univers* gemeld, dat Z. H. de Paus het voornemen zou hebben te kennen gegeven, ter gelegenheid van het concilie hetwelk op 28 Mei te Rome in de kapel van het Zuid-Amerikaansche college is geopend, een kardinaal te benoemen voor Zuid-Amerika.

Bovenvermeld concilie werd uit naam des Pausen geopend door kardinaal Dr. Pietro in tegenwoordigheid van ongeveer 50 aartsbisschoppen en bisschoppen. Dezen hebben, naar verluidt, in voorloopige vergaderingen gehouden in hun respectieve diocesen, een program opgesteld dat 110 artikelen bevat, betrekking hebbende op het dogma, de moraal, de discipline en de liturgie.

Frankrijk.— De Belgische Bedevaart naar Lourdes vertrok 25 April. Negen bijzondere treinen voerden 3500 Belgen naar de heilige plaats, waar zij door den bisschop van Luik werden opgewacht. Twee treinen verlieten Luik, waarvan een met 85 zieken; 25 dezer laatsten werden vervoerd in den grooten ziekenwaggon. De trein uit Antwerpen, insgelijks van een ziekenwaggon voorzien, had 58 zieken; die uit Gent had 20 in den ziekenwaggon. Onder de 3500 waren in het geheel 325 zieken.

De Belgische pelgrims hebben op den eersten dag van Meimaand ruimschoots mogen genieten van de gunsten der zalige Moeder Gods.

Verschillende genezingen hebben plaats gehad. Wij noemen de volgende:

Rosalia Gasse, van Luik, 49 jaar oud sedert 8 jaren lijdende aan rheumathiek. Zij kon noch loopen noch zich bewegen. De hevigste pijnen had zij steeds te verduren. Zij werd in het bad bevangen door ongewone rillingen. Zij trad er uit zonder hulp.

Zij heeft geen pijn meer en loopt, of zij nooit ziek ware geweest.

Charlotte Polanter uit Namen had sinds 4 jaar eene verlamming van armen en beenen. Na het derde bad volgde eene onmiddellijke genezing. Sinds dien loopt zij gemakkelijk en kan de armen weder volkomen gebruiken.

Jeanne R....., 10 jaar oud, van Luik, lijdende aan ernstige gewrichtsziekte, is voor de grot geheel genezen, toen de Zwitsersche pelgrims er de Hoogmis zongen.

Mevr. Melotte, 53 jaar oud, uit Brussel, had sinds 6 jaar een gezwel ter grootte van een duivenei. In het bad is het gezwel verdwenen en er is niets meer van te bespeuren. Het geneeskundig onderzoek bevestigt dit feit.

Catherine Wester, van Helferding (Luxemburg). Huidziekte over het *geheele* lichaam en reeds 18 jaren. Ondragelijke pijnen. Zij stapt uit het bad en voelt geen pijn noch hinder.

Bij de Zwitsersche pelgrims genas Charles Zermathen, van Mange. Sinds twee jaar kon hij, wegens groote zwakte der beenen, niet loopen. Hij hield bijna den geheelen dag het bed na alle pogingen der geneeskunde, eene langs waterkuur er in begrepen. Hij is naar Lourdes gekomen en wierp zijne krukken weg bij het verlaten van het bad. Hij loopt, gelijk weleer, volmaakt goed.

Bij de jongste Fransche bedevaarten te Lourdes is een merkwaardig wonder gebeurd.

Joseph Garric, oud 29 jaren, geboren te Firmy (Aveyron) werkman in een staalgieterij, was in 1894 door een wagen overreden, waardoor hem een been werd verbrijzeld. Hij bevond zich sedert in het hospitaal te Cransac, dat hij 17 April verliet om den volgenden dag in Lourdes te zijn. Hij was sedert 5 jaren kreupel gebleven, kon zich slechts op twee krukken voortbewegen en 't was hem geheel onmogelijk te arbeiden. Tegen halftien Zaterdagmorgen 29 April begaf hij zich naar de grot op zijn krukken en was sedert eenige minuten uit de piscine gekomen. Toen het H. Sacrament, dat van de Grot naar de Kerk van den H. Rozenkrans gebracht werd, na een plechtig Lof den ongelukkigen voorbij werd gedragen, knielde Garric neer, en stond op, een schok in het zieke been voelende. Hij zet den voet neer, gevoelt zich in staat om te gaan en zijn krukken achterlatende, vergezelt hij het Allerheiligste. Hij is genezen; de menigte heft het "Magnificat" aan. Er heerscht de grootste vreugde en erkentelijkheid. Dank wordt gebracht aan O. L. Vrouw van Lourdes.

— Delalé heeft drie personen doen aanhouden: Degroux, 26 jaar, wonende te Loos, Soudoyez, 31 jaar, wonende te Rijssel, en Duthilloeul, oud-commissaris.

Deze drie personen zochten inlichtingen in te winnen over de zaak Foveaux. Volgens de radicale bladen zouden zij beschuldigd zijn van omkooping van getuigen. De drie beschuldigden verklaren stellig zoo iets niet gedaan te hebben. Zij zeggen enkel te hebben gepoogd den pleger der misdaad te ontdekken, om de premie te verdienen, welke hiervoor is uitgeloofd.

Er zijn reeds vier getuigen gehoord in deze zaak. Een der drie beschuldigden is in hechtenis gebleven, wegens aanmatiging van macht, namelijk Duthilloeul: de twee andere zijn in vrijheid gesteld. De aangehoudene was vroeger politiecommissaris te Béthune, op het oogenblik dat Delalé zelf rechter was in die stad.

Er is geene omkooping van getuigen gebeurd. Duthilloeul heeft enkel geld beloofd aan sommige personen, indien hij, dank aan hunne hulp, den waren moordenaar vond. Hij zal dan ook enkel vervolgd worden, omdat hij zich als lid der veiligheid heeft voorgedaan.

De *Croix* schrijft, dat het meer en meer blijkt, hoe de aanhouding van Duthilloeul slechts een doel had, namelijk zich meester te maken van zijne papieren.

Uit zekere inlichtingen blijkt, dat Duthilloeul sedert eenige dagen een zeer ernstig spoor volgde, en hij op 't punt was niet alleen de stellige bewijzen te vinden der onschuld van broeder Flamidien, maar ook den waren schuldige.

Tijdens zijne onderzoekingen had die agent ook inlichtingen ingewonnen, vreemd aan de zaak, maar die sommige personen in een zonderling daglicht stellen. De heeren Teinturier en Delalé waren door hunne agenten op de hoogte gehouden van dit tegenonderzoek.

De ontdekking der onschuld van broeder Flamidien en de aanwijzing van den moordenaar is het einde der loopbaan van deze magistraten. Al hunne pogingen hebben slechts één doel: beletten dat de waarheid aan het licht kome.

De radicale bladen verspreiden leugenachtige berichten. Wanneer hunne valschheden ontmaskerd worden, spreken zij van wat anders maar wijzen nooit terecht. Zijn zij evenwel altijd verantwoordelijk voor die valsche geruchten? Men voelt zeer goed dat er in heel die zaak eene geheimzinnige werking bestaat, die tegen de waarheid ingaat en iedereen poogt te bedriegen.

De leugens van de *Progrès* en de *Réveil* komen uit het paleis van justitie.

Maar toch zal de waarheid aan 't

licht komen. Zal die zoo vreeselijk zijn als men zegt? Er loopen zonderlinge geruchten. Misschien zijn dit enkel praatjes, voortspruitende uit de hatelijke handelwijze van de magistraten.

Duthilloeul werkte voor den heer Scrive, lid van den algemeenen raad van het Noorderdepartement.

"Ja," zeide de heer Scrive tot eenen dagbladschrijver, "ik heb de diensten van Duthilloeul ingeroepen, omdat ik overtuigd ben van broeder Flamidien's onschuld en ik den schuldige wil vinden.

"Ik zal voortgaan. Ik had het recht te doen wat ik gedaan heb. Ik eisch de geheele verantwoordelijkheid voor mij. De uitslag van mijn onderzoek moest ten slotte toch in het kabinet van den rechter aanlanden.

"Waarom zijn sommige personen zoo bang voor mijn onderzoek?

"Wat het syndicaat Flamidien betreft, dit bestaat uit eenige persoonlijke vrienden, die mij met hunne beurs steunden.

Engeland.—In het Engelsche Lagerhuis heeft Brodrick medegedeeld, dat aan den Engelschen vertegenwoordiger op Samoa machtiging is gegeven, om, zoo hij het wenschelijk acht, zich bij de twee andere consuls aan te sluiten voor het uitvaardigen van eene gemeenschappelijke proclamatie, welke bij alle inwoners aandringt op het zich onthouden van vijandelijkheden in afwachting van de aankomst der commissarissen. Intusschen zal de bevelvoerende Indische officier gehouden zijn, de vereischte maatregelen te nemen ter bescherming van het leven en de bezittingen van Engelschen, wanneer dezen bedreigd werden door welke ook van de met elkaar overhoop liggende partijen.

De positie van Duitschland is — zoo meldt men van andere zijde — eenigszins versterkt door het rapport, dat admiraal Kautz naar Washington heeft gezonden. De admiraal verklaart, dat eerst de opperrechter Chambers bij de koningskeuze beslist had ten gunste van Malitoa Tanu. Daarop was er een agitatie begonnen ten voordeele van Mataafa, welke door den Duitschen consul Rose gesteund was. Toen daarop de Engelsche en de Amerikaansche ingezetenen bang waren geworden voor onlusten, hadden de Engelsche en Amerikaansche consuls met den Duitschen consul Mataafa erkend.

Daarop was admiraal Kautz aangekomen en had vernomen, dat de Engelsche en de Amerikaansche consuls alleen hadden ingestemd met hun Duitschen collega, omdat zij zich door den drang der omstandigheden gedwongen achtten. Admiraal Kautz verklaarde toen, dat de consuls geen recht hadden om de bepalingen van het verdrag te schenden en met instemming van den Engelschen en den Amerikaanschen consul zette hij de regeering weer om. Vandaar Mataafa's opstand.

Spanje.— Spanje schijnt den lijdensbeker tot op den bodem te moeten ledigen. Na den oorlog, een landbouwcrisis. De ministerraad is bijeengeroepen alleen voor deze zaak. De koningin-regentes zat vóor. Silvela, minister president, zeide, dat de droogte voor Spanje een ware geesel is, die het geheele landbouwbedrijf bedreigt met den ondergang. Hij zegt wel kans te zien tot verbetering, mits de schatkist hem niet binde. Dan zal hij kanalen aanleggen, besproeiingswerken, en andere den landbouw nuttige zaken.

Maar naast den minster van binnenlandsche zaken zat die van oorlog, de heer Polavieja.

En ofschoon het bekend mag heeten, dat in 's Gravenhage een congres is gehouden voor den vrede, eischte deze heer Polavieja een verhooging van het oorlogsbudget tot een som van acht en twintig millioen peseta's.

Ja, de Spaansche minister heeft nieuwe schepen noodig en nieuwe moordwapenen voor die, welke in den jongsten oorlog zijn vernield.

Maar daarenboven moet hij nog 12 millioen hebben voor het betalen van achterstallige soldij aan de naar het vaderland terugkeerende troepen.

En dan de Karolinen en de Balearen, de eenige aan Spanje nog behoorende koloniën. Zij dienen versterkt. Misschien slaat straks Amerika zijn klauw naar deze eilanden uit. Minstens moeten zij zich kunnen verdedigen.

En de heer Polavieja, waarschijnlijk de tegenwerping voorziende, welke ook ons straks onwillekeurig is ontvallen, zegt in zijn memorie tot hen, die van den vrede droomen, dat men zich waarlijk geen illusies behoeft te maken. Ofwel men moet zich offers getroosten, ofwel leven van de gunst der andere mogendheden.

ADVERTENTIEN.

De ondergeteekenden, passagiers op het stoomschip *Prins Maurits* van den *K. W. I. M.* betuigen hierbij openlijk hun dank aan den kommandant A. Duif, de officieren en de bemanning voor de krachtdadige hulp, hun tijdens en na de schipbreuk van genoemd stoomschip verleend.

F. Agterberg en Echtgenoote.
J. F. Dörr en familie.
R. A. Kaiser.
H. R. Munchmeyer.
J. Meijknecht.
Miss. ap.
A. J. L. Stumpf.

TIJD-TAFEL

der stoomschepen van "the Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1899.		Caracas		Philph.		Caracas		Philph.		Caracas		Philph.	
Vertrekt van New York....	Zaterdag	April	8	April	22	Mei	6	Mei	20	Juni	3	Juni	17
Doet San Juan aan........	Donderdag	„	—	„	27	„	—	„	25	„	—	„	22
" Ponce	Donderdag	„	13	„	—	„	11	„	—	„	8	„	—
Komt aan te Curaçao	Zaterdag	„	15	„	29	„	13	„	27	„	10	„	24
Vertrekt van „	Zaterdag	„	15	„	29	„	13	„	27	„	10	„	24
Komt aan te La Guayra..	Zondag	„	16	„	30	„	14	„	28	„	11	„	25
Vertrekt van „ ..	Woensdag	„	19	Mei	3	„	17	„	31	„	14	„	28
Komt aan te Pto. Cabello	Donderdag	„	20	„	4	„	18	Juni	1	„	15	„	29
Vertrekt van „	Vrijdag	„	21	„	5	„	19	„	2	„	16	„	30
Komt aan te Curaçao	Zaterdag	„	22	„	6	„	20	„	3	„	17	Juli	1
Vertrekt van „	Zondag	„	23	„	7	„	21	„	4	„	18	„	2
Doet La Guaira aan	Maandag	„	24	„	8	„	22	„	5	„	19	„	3
Komt aan te Ponce	Woensdag	„	—	„	10	„	24	„	7	„	21	„	5
Vertrekt van „	Woensdag	„	—	„	10	„	24	„	7	„	21	„	5
Komt aan te San Juan....	Donderdag		—	„	11	„	25	„	8	„	22	„	6
Vertrekt van „	Donderdag		—	„	11	„	25	„	8	„	22	„	6
Komt aan te New-York	Dinsdag		—	„	16	„	30	„	13	„	27	„	11

STOOMSCHIP "MERIDA."

Vertrekt van Curacao	Zaterdag	April	15	April	29	Mei	13	Mei	27	Juni	10	Juni	24
Komt aan te Maracaibo	Zondag	„	16	„	30	„	14	„	28	„	11	„	25
Vertrekt van „	Donderdag	„	20	Mei	4	„	18	Juni	1	„	15	„	29
Komt aan te Curacao	Vrijdag	„	21	„	5	„	19	„	2	„	16	„	30
Vertrekt van „	Maandag	„	24	„	8	„	22	„	5	„	19	Juli	3
Komt aan te Maracaibo	Dinsdag	„	25	„	9	„	23	„	7	„	20	„	4
Vertrekt van „	Donderdag	„	27	„	11	„	25	„	8	„	22	„	6
Komt aan te Curacao	Vrijdag	„	28	„	12	„	26	„	9	„	23	„	7

SS. "HILDUR" en "SALAMANCA"

	Salamanca		Hildur		Salamanca		Hildur		Salamanca	
Vertrekt van New York.........	Maart	15	April	1	April	15	Mei	3	Mei	17
Komt aan te Curacao...........	„	24	„	10	„	24	„	12	„	26
Vertrekt van „	„	25	„	11	„	25	„	13	„	27
Komt aan te Maracaibo.........	„	26	„	12	„	26	„	14	„	28
Vertrekt van „	„	31	„	18	Mei	2	„	19	Juni	2
Komt aan te Curacao...........	April	1	„	19	„	3	„	20	„	3
Vertrekt van „	„	1	„	19	„	3	„	20	„	3
Komt aan te New York..........	„	10	„	28	„	12	„	29	„	12